

PALJAIN JALLOIN

Niin mä kerran
tieni aloin,
niin mä kuljen:
paljain jaloin.

Avohaavat
syvät näissä
ammottavat
kantapäissä:

rystysihin
joka kiven
jäänyt niist' on
verta hiven.

– Mutta niinkuin
matkan aloin,
päätän myös sen:
paljain jaloin.

Silloinkin, kun
tuska syvin
viiltää, virkan:
– Näin on hyvin.

– Tapahtukoon
tahtos sinun,
Kohtaloni,
eikä minun.

Uuno Kailas (1901–1933)